MYSTERIUM.

1. Trinitatis mysterium fieri non potest, ut intellectus creatus virtute naturali cognoscat, 3, l. 1, cap. 11, num. 5 et 6. 566
2. Trinitatis mysterium nullo modo rationi repugnat naturali, 3, lib. 11, cap. 1, num. 8. 569
3 Trinitatis mysterium nulla creata specie cognosci potest, nisi ea clare, et evidenter Deum prout est in se repræsentet, 3, lib. 1, cap. 11, num. 15. 569
Fieri etiam non potest, ut Angelus, vel intellectus creatus virtute naturali cognoscat Trinitatis mysterium directe, et immediate in se ipso per medium incognitum, ibid. num. 14. 569
4. Mysteria, quæ beati obscure crediderunt in via, revelata facie in Deo cognoscent, 1, lib. 2, cap. 28, num. 2. 170
5. Mysterium incarnationis probabilius est non posse exacte videri nisi in Verbo, ibid. num. 3. 170
6. Mysteria fidei, quæ ad divinitatem pertinent, necessario videntur viso Deo, ibid. num. 5. 171
7. Beati sicut in via æquales non fuerunt in credendis mysteriis fidei, in patria inæqualem eorum habebunt visionem, ibid. num. 6. 171
8. Mysteria, quæ in uno individuo existunt, et creduntur in via ut sic, ea in patria videbuntur in particulari in Verbo, ibid. num. 7. 171
9. Mysteria, quæ in multis individuis existunt, ut Eucharistiæ, et alia, ea non videbuntur in Verbo in suis omnibus individuis, sed in aliquibus, ibid. num. 7. 171

Vide REVELATIO.

NATURA.

1. Naturam divinam esse intellectualem quomodo sit verum, 3, lib. 1, cap. 3, num. 14. 542
2. Natura inferior potest per accidentia superaddita participare id, quod est proprium superioris, 1, lib. 2, cap. 9, num. 15. 77
3. Natura humana convenientius in hoc statu felicitatem consequitur æternam, 2, lib. 1, c. 3, n. 8. 241
4. Natura divina impartibilis est, 3, l. 2, c. 1, n. 5. 575
5. In originibus natura divina nullum habet concursum causæ materialis, ibid. lib. 6, cap. 6, n. 5. 685
6. Procedere per modum naturæ est procedere necessitate naturæ, ibid. lib. 11, cap. 5, num. 19. 789
7. Productio Spiritus sancti actus naturalis est, ibid. lib. 6, cap. 3, num. 6. 679
8. Communicare naturam, et producere personam non esse duos actus, ibid. cap. 5, num. 5. 683

NECESSITAS ET NECESSARIUM.

1. Quidquid est necessarium necessitate absoluta est prius semper, quam quod est contingens, 3, lib. 9, cap. 7, num. 9. 743
2. Libertas proprie opponitur necessitati, ibid. lib. 6, cap. 4, num. 13. 682
3. Idem Actus etiamsi a voluntate sit, non potest esse simul liber, et ab intrinseco necessarius, ib. n. 11. 681
4 Necessarium, et immutabile dicunt habitudinem ad causalitatem, 2, lib. 6, cap. 2, num. 2. 523

NEGATIO.

1. Duobus modis negatio, vel privatio concipi potest, 1, lib. 3, cap. 3, num. 8. 204
2. Negatio cognosci potest ad modum simplicis, ib. 204
3. Negatio cognoscit potest judicio compositivo, ib. 204
4. Negationes Deus non cognoscit ad modum simplicis, ibid. 204
5. Negationes Deus cognoscit per se, et ex vi suæ cognitionis non discurrendo, et componendo, sed negando, ibid. 204

Vide NON ENS SCIENTIA DIVINA:

NOMEN.

1. Nominis substantivi unitas quid requirat, 3, lib. 3, cap. 3, num. 5. 591
2. Nominis substantivi pluralitas unde dignoscenda sit, ibid. num. 6. 592
3. Nomen adjectivum ut pluraliter præcidetur sat est, quod plura sint supposita, ib. cap. 11, num. 13. 613
4. Ad multitudinem nominis substantivi personarum multiplicatio requiritur, ib. lib. 4, cap. 1, n. 2. 619
5. Nomen *Pater* analogum est, 3, l. 9, c. 1, n. 14. 722
6. Nomina directe imponuntur ad significandas res conceptas, 1, lib. 2, cap. 31, num. 6. 183
7. Nomina rerum virtute sua in nobis non possunt generare intuitivam rei significatæ cognitionem, sed abstractivam, ibid. num. 7. 183
8. Significatio nominum mensuranda est ex cognitione, quam in mente audientium generare possunt, ibid. num. 9. 183
9. Nomen non potest habere perfectionem cognitionem, quam fuit cognitio imponentis, ib. n. 13. 184

NOMINA DEI.

1. Nullum est nomen Dei, quod ipsum quidditative significet, ibid. num. 10. 184
2. Nomina, quæ nobis repræsentant imperfecte Deum. non significant clare beatis, ibid. num. 15. 185
3. Deus potest habere aliquod nomen proprium, ibid. cap. 32, num. 2. 188
4. Deus potest habere nomen substantiale, ib. n. 4. 188
5. Nomina relativa ex tempore de Deo prædicantur, ibid. num. 9. 190
6. Nomina significantia relationem ad creaturas significant substantiam Dei, ibid. num. 6. 189
7. Nomina significantia substantiam Dei quædam necessario conveniunt, quædam libere, ib. n. 12. 190
8. Nomina significantia substantiam Dei et necessaria, quædam significant, quid Deus sit, quædam, qualis, ibid. n. 14. 191
9. Duo præcipua nomina sunt significantia quid Deus sit, ibid. n. 15. 191
10. Primum nomen Dei est Deus, ibid. n. 15. 191
11. Plura nomina Deo attribuuntur in Scriptura, ibid. 191
12. Licet nomen *Deus* quoad vocem sit commune, re tamen singularis est, ibid. n. 18. 192
13. Secundum nomen Dei est : *Qui est*, ib. n. 22. 193
14. Tertium nomen est *Jehova*, ibid. n. 24 et 25. Cætera nomina ad dicta referuntur, ibid. n. 26. 193
15. Nomina, quæ dissimilitudinem, aut inæqualitatem significant, aut indicare possunt, in divinis cavenda sunt, 3, l. 3, c. 13, n. 4. 616
16. Nomina, quibus attributa divina significantur, nec respectu beatorum, nec nostri synonyma sunt, 1. l. 1, c. 13, n. 10. 41
17. Nomina, quæ de Deo dicuntur, alia negativa, alia positiva sunt, ibid. c. 9, n. 4 et 5. 27

Vide ADJECTIVUM

NON ENS.

1. Non entia variis modis dicuntur, 1, l. 3, c. 3, n. 5. 203
2. Non entia dicuntur omnia illa, quæ licet possibilia sint nunquam erunt, ibid. 203
3. Dicuntur non entia quæ actu non sunt, licet aliquando futura non sint, ibid. n. 6. 203
4. Hæc non entia cognoscit Deus ut entia per scientiam visionis, ibid. n. 6. 203
5. Non entia dicuntur, quæ nec sunt, nec esse possunt, ibid. n. 7. 203
6. Non ens ut dicit negationem possibilitatis non clauditur objecto omnipotentiæ, ibid. c, 9, n. 16. 228
7. Non ens ut negationem actualis existentiæ dicit, est sub objecto omnipotentiæ, ibid. 228

NOTIO.

1. Notiones in Deo sunt, 3. l. 5, c. 9, n. 2. 669
2. Inter relationes et notiones discrimen assignatur, ib. n. 7. 671
3. Notiones omnes positivæ sunt relationes, ibid., c, 10, n. 3.. 671
4. Notiones quatuor sunt juxta numerum relationum, ibid. 671
His additur alia negativa, ibid. n. 4. 671
5. Notionis negativæ necessitas declaratur, ibidem n. 4. 671
6. Notio negativa non est relatio ; ibid. n. 5. 672
7. Una notio negativa sufficit ad Paternam dignitatem declarandam, ibid. n. 7. 672
8. Notiones omnes sunt quinque, nec plures, paucioresve, ib. n. 9. 673
9. Notio est signum manifestativum personæ, ibid. l. 6, c. 1, n. 2. 674
10. Notionales actus in Deo necessarii sunt, ib. c. 3, n. 1. 678
Essentialia sunt priora notionalibus, quomodo intelligatur, ib,, c. 4, n. 6. 680
11. Notionales actus propriissime prædicantur de singulis personis, ib. c. 7, n. 2. 686
12. Notionales actus non prædicantur de proprietatibus in abstracto significatis, ibid. n. 3. 686
13. Notionales actus recte prædicantur de Deo significato per nomina essentialia in concreto sumpta, ibid. n. 4. 687
14. Cum actus notionalis vere prædicatur de Deo sub aliquo nomine, non potest de eodem vere negari, ibid. n. 14. 689

Vide ACTUS DEI AD INTRA.

NUMERUS.

1. In prædestinatorum numero duo considerantur, 2. l. 6, c. 2, n. 6. 523
2. Ex vi decreti, quo Dominus elegit ad gloriam tales personas, numerus prædestinatorum est futurus in tanta multitudine, et non in minori, ibid. 523
3. Prædestinatorum certus numerus quoad tot electos et non plures sumi debet ex voluntate divina, ibid. n. 7. 523
4. Numerus reproborum propter quid certus sit, ibid. n. 7 et 8. 523
5. Inter prædestinatorum et reproborum numerum discrimen explicatur, ibid. n. 8. 524
6. Reproborum numero adjunguntur quotquot lethalis peccati nota inusti moriuntur, ibid. cap. 3, num. 1. 524
7. Reproborum hominum numerus major est quam prædestinatorum absolute de omnibus loquendo, ibid. n. 2. 524
8. Reproborum Christianorum numerus major est quam prædestinatorum, si in hoc numero Apostatæ comprehendantur, ibib. n. 6. 523

OBJECTUM.

1. Objecta materialia in se sunt intelligibilia in potentia, et per species fiunt intelligibilia in actu, 1, l. 2, c. 13, n. 14. 97
2. Quomodo uniatur objectum potentiæ per speciem, 1, l. 2. c. 12, n. 10. 88
3. Objectum est causa proxima actus per se vel per speciem, 1, l. 2, c. 12, n. 10. 88
4. Prædestinationis objectum quid appellatur, 2, l. 1, c. 4, n. 2. 243
5. Persona creata, vel creabilis tantum est proprium objectum prædestinationis, ibid. n. 4. 243
6. Denominatio mutua inter objectum, et terminum quomodo intercedat, ibid. n. 3. 243
7. Objectum per se non postulat uniri potentiæ, ut forma actuans, 1, l. 2, c. 12, n. 8. 87
8. Objectum quo pacto constituat intellectum in actu primo, ibid. n. 1o. et 12. 88
9. Repugnat essentiam divinam uniri potentiæ ad supplendam speciem, et nihil efficere, ut objectum, ibid. n. 1 7. 90
10. Objectum spirituale est extra latitudinem potentiarum materialium, ibid. c. 13, n. 19. 98
11. Objectum primarium specificat visionem beatam; non vero secundarium, 1, l. 2, c. 19, n. 11. 118
Illud vero non facit formaliter beatum, ibid. n. 13. 119
12. Proprium et primarium objectum visionis beatæ est essentia divina, relationes consequenter, 1, l. 2, cap. 12, n. 24. 92

ODIUM.

1. Peccatum odio habet Deus, 1, l. 3, c. 7, n. 5. 218
2. In Deo est odium, ibid. 218
3. Accidentia odio habentur, ibid. 218
4. Odio habetur peccator non quatenus homo, sed quatenus peccator est, ibid. 218
5. Quidquid Deus facit non odio habet, ibid. 218

OMNIPOTENTIA DEI.

1. Non est actus omnipotentiæ productio ad intra, 3, l. 4, c. 10, n. 4. 637
2. Omnipotentia ad intra formaliter pertinet ad intellectum et voluntatem distributione accommoda , ibid. n. 5. 637
3. Omnipotentia est potentia faciendi, ibid. 637
4. Omnipotentia formaliter non constituit essentiam Dei, 3, l. 11, c. 5, n. 8. 786
5. Omnipotentia est unum ex Divinis attributis, 1, l. 3, c. 9, n. 1. 224
Et vere est potentia, et proprie effectrix et in objecto suo est amplissima, ibid. 224
6. Hoc attributum est ratione distinctum a scientia et voluntate, ibid. n. 2 et 6. 224 et 226
7. Omnipotentia Dei est infinita simpliciter loquendo, ibid. n. 3. 225
8. Omnipotentia Dei est infinita intensive et extensive, ibid. n. 4. 225
9. Omnipotentia ad extra exigit infinitatem simpliciter in genere entis, ibid. 225
10. Ex velocitate agendi non recte colligitur potentia infinita Dei, ibid. n. 7. 226
11. Ex pluralitate effectuum in infinitum non colligitur omnipotentiæ infinitas, ibid. n. 8. 226
12. Infinitas intensiva omnipotentiæ ex extensiva a

na relatione, per demonstrationem evidentem cognosci, est impossibile, ibid. c. 11, n. 5. 566
15. Persona prima Trinitatis verus est Deus, ibid. l. 2, c. 1, n. 6. 575
16. In personis omnibus quidquid perfectionis in qualibet earum est, ibid. n. 7. 575
17. Persona veri Dei rationem habens potest esse producta vere, ac realiter, ibid. c. 2, n. 2. 576
18. Persona secunda Trinitatis verus Deus est, ibid. c. 3, n. 5. 579
19. Personæ divinæ in re ipsa distinctæ sunt inter se, ibid. l. 3, c. 1, n. 2. 589
20. Personæ divinæ ita in sua personali ratione distinguuntur, ut nullatenus una dici possint, sed plures distinctæ, aut tres, ibid. c. 3, n. 2. 591
21. Personæ divinæ non possunt dici una hypostasis, ibid. n. 3. 591
22. Personæ divinæ non possunt esse unum suppositum, ibid. 591
23. Personæ divinæ non solum in concreto sunt tres personæ realiter distinctæ, verum etiam tres personalitates realiter distinctas habent, ib. c. 3, n. 4. 591
24. Personæ nomen formalius significat personalitatem, magisque directe quam naturam, ib. n. 7. 592
25. Personæ divinæ dicuntur et sunt tres, ibid. c. 6, n. 2. 599
26. Personæ divinæ vere sunt tria entia realia, ibid. n. 4. 599
27. Personæ divinæ sunt tres unitates transcendentes, ibid. c. 7, n. 3. 601
28. Personæ divinæ dicuntur tres veritates relativæ, ibid. c. 8, n. 5. 602
29. In personis divinis tres sunt subsistentiæ personales, ibid. c. 9, n. 16. 606
30. Quælibet persona continet eminenter omnem perfectionem relativam, ibid. c. 10, n. 7. 609
31. Persona divina ex vi suæ relationis infinitatem habet in tali genere, vel specie, ibid. n. 8. 609
32. Personæ divinæ sunt unum increatum, ibid. c. 12, n. 3. 614
33. Persona quælibet alia ab altera dici potest masculine, non vero neutro, nisi aliquid addatur veram efficiens locutionem, ibid. c. 13, n. 5 et 6. 617
34. De personis optime in competenti numero termini numerales dicuntur, ibid. n. 7. 617
35. In persona Filii et Spiritus sancti, est una numero Deitas, ibid. l. 4, c. 1, n. 2. 619
36. Personæ divinæ sunt unius essentiæ ac naturæ, ibid. l. 4, c. 2, n. 3. 619
37. Persona divina non constat divina essentia, et proprietate realiter ab illa distincta, ibid. c. 2, n. 3. 621
38. Persona divina non distinguitur realiter ab essentia, ibid. 621
39. Persona constat ex essentia et proprietate, ibid. c. 4, n. 1. 624
40. Personæ divinæ non habent in re actualem distinctionem ab essentia, sed tantum fundamentum ut possint hæc duo concipi ut distincta, ibid. n. 5. 625
41. Personæ divinæ personalitates, seu relationes non sunt de Divinitatis essentia, nec Dei ut Deus est, ib. c. 5, n. 2. 628
42. Omnes personæ divinæ eadem nnmero attributa, quæ Deo ut Divinitati conveniunt, habent, ibid. c. 9, n. 2. 635
43. Tres personæ sunt idem Deus, vel idem naturaliter, non masculine, ibid. c. 13, n. 1. 643
44, Una persona divina similis est alteri, ibid. c. 15, n. 3. 647
45. In divinis personis quomodo sit naturæ ordo, ibid. n. 7. 648
46. Unaquæque persona est ipsa essentia, ibid. c. 16, n. 6. 650
47. Una persona per se primo et secundum se totam est in alia, ibid. n. 9. 650
48. Unaquæque persona est suamet relatio subsistens, ibid. l. 5, c. 2, n. 3. 655
49 Actus, quo divina persona producitur, bifariam accipi potest, ibid. l. 6, c. 1, n. 3. 674
50. Persona non agit per suam personalitatem, ibid. c. 5, n. 4. 683
51. Persona producta non distinguitur a principio *quo*, sed sufficit a *quod* distinguatur, ibid. 683
52. Personas divinas vere constitui in esse personali, ibid. l. 7, c. 3, n. 2. 694
53. Persona supra hypostasim addit dignitatem naturæ rationalis, ibid. c. 6, n. 3. 703
54. Persona dupliciter dicitur distingui per aliquid tanquam per formam, ibid. n. 6. 703
55. Personæ multiplicantur per origines, ibid. 703
56. Persona divina in re ipsa et non denominative tantum relativa est, ibid. c. 7, n. 9. 706
57. Cum persona non concipitur, ut relata ad aliam, non concipitur proprio conceptu, ibid. n. 11. 707
58. Prioritas in personis quid sit, 3, l. 7, c. 8, n. 1. 708
59. Positivum quod dicit persona est reale, ibid. 708
60. Persona in recto significat quid constitutum ex natura rationali, et subsistentia incommunicabili, ibid. n. 2. 709
61. Persona formaliter dici personalitatem, ib. n. 2. 709
Quid persona sit, ibid. n. 3. 709
62. Persona ut abstrahit a creata et increata, non significat relationem formaliter, ibid. n. 4. 709
63. Persona divina quid significet, ibid. n. 9. 710
64. Personæ mittuntur, 3, l. 12, c. 1, n. 1. 795
65. Persona divina dupliciter denominatur missa, ib. n. 3. 795
66. Persona improducta mitti non potest, ibid. c. 2, n. 1. 797
67. Omnes personæ dici possunt venire, non vero mitti omnes, ibid. 797
68. Persona Patris in qua significatione dicatur donare, non vero mitti, ibid. n. 2. 797
69. Persona Patris non mittit se, ibid. n. 4. 797
70. Per processionem accipit persona procedens potestatem, et operandi, et auctoritatem se constituendi novo modo alicubi, ibid. n. 5. 798
71. Inter personas divinas non potest una velle aliquid, quin id velit quælibet alia, ibid. n. 7. 798
72. Quælibet persona divina est liberrima in operando, ibid. n. 7. 798
73. Omnis persona producens potest mittere, ibid. c. 3, n. 1. 799
74. Non quælibet persona producens potest mittere quamlibet. ibid. n. 5. 800
75. Pater potest mittere duas personas, ibid. 800
Filius unam potest, ibid. 800
76. Spiritus sanctus nullam personam mittere potest, ibid. 800
77. Quando Deus animæ infundit dona gratiæ sanctificantis ipsæmet personæ divinæ homini dantur, et animam incipiunt inhabitare, ibid. c. 5, n. 8. 801
78. In Veteri Testamento non legitur personam aliquam missam esse secundum suam proprietatem, ibid. c. 6, n. 23. 820

PHANTASIA.

1. In Phantasia est imago ipsius rei significatæ per vocem, 3, l. 9, c. 2, n. 11. 725
2. Verbum phantasiæ vocatur idolum, seu phantasma expressum, ibid. 725
3. Hoc idolum phantasiæ non vocatur in brutis verbum, ibid. 725
4. Verbum internum dividitur in verbum phantasiæ et mentale, ibid. 725

PŒNA.

Vide MALUM.

PŒNITENTIA.

1. Pœnitentia non est medium per se, et absolute necessarium ad beatitudinem, sed ex damni illati suppositione, 2, l. 3, c. 8, n. 19. 479
2. Pœnitentia commissi ad amissæ gratiæ restitutionem ut causa per accidens se habet impedimentum removens, 2, l. 3, c. 4, n. 6. 463

PONTIFEX.

1. Pontifex habet potestatem ponendi in symbolo quæ credenda sunt, 3, l. 10, c. 1, n. 18. 757

POTENTIA INCREATA.

1. Potentia divina executrix ab intellectu, et voluntate ratione distinguitur, 2, l. 1, c. 14, n. 7. 292
2. Potentia in divinis personis ad actus notionales, 3, l. 6, c. 5, n. 1. 682
3. Potentia ad actus notionales distinguitur a potentia creativa saltem ratione, ibid. n. 2. 682
4. Potentia producendi est sola natura prout habet in producente relationem propriam, ibid. n. 6. 683
5. Potentia generandi non est communis simpliciter loquendo, sed Patris propria, ibid. n. 8. 684
6. Deus formaliter non constituitur potens ad agendum per scientiam, 1, l. 2, c. 25, n. 27. 153

POTENTIA NATURALIS.

1. Potentia naturalis non potest impediri nisi ab extrinseco, vel præternaturaliter, 3, l. 6, c. 5, n. 9. 684
2. Potentia materialis sub cujus objecto spiritualia contineantur impossibilis est, 1, l. 2, c. 6, n. 6. 63
3. Potentiæ cognoscitivæ non habent virtutem naturalem ad suos actus solum secundum rationem genericam, sed etiam specificam, 1, l. 2, cap. 21, n. 11. 126

POTENTIA OBEDIENTIALIS.

4. Intellectus est potentia obedientialis respectu visionis beatæ, et ut talis elevata concurrit ad ipsam, ibid. n. 7, et c. 10, n. 14. 125 et 81
5. Nulla datur potentia obedientialis in creaturas ad comprehensionem Dei, 1, lib. 2, cap. 25, num. 19. 151
6. Obedientialis potentia non datur in creatura ad cognoscenda omnia possibilia, ibid. num. 19. 151
7. Obedientialis capacitas tanta est in uno intellectu quanta in alio, neque augetur ex augmento naturalis perfectionis, 1, lib. 2, cap 21, num 13. 127
8. Tanta virus activæ potentiæ obedientialis est in uno intellectu, quanta in alio, ibid. 127

PRÆDESTINATIO QUID SIT.

1. Nomen *Prædestinatio* unde originem ducat, 2, lib. 1, cap. 1, num. 2, et 3, 236
Ea significat ordinem efficacem alicujus in ultimum finem naturam ejus superantem, 2, lib. 1, cap. 4, num. 4 et 7. 243
2. Prædestinatio an sit in Deo, 2, lib. 1. cap. 1, num. 4. 237
3. Prædestinatio quomodo sit in Deo, 2, lib. 1, cap. 1, num. 4. 237
4. Prædestinatio Deo soli convenit, ibid. num. 6. 237
5. Prædestinatio bifariam accipitur, 2, lib. 1, cap. 1, num 4. 237
6. Prædestinationis definitio secundum Augustinum, 2, lib. 1, cap. 2, num. 1, et cap. 3, num. 6, et lib. 3, cap. 5, num. 7. 237, 240 et 466
7. Prædestinatio est actus immanens in Deo ipsum intrinsece denominans prædestinantem : rem vero circa quam versatur prædestinatam extrinsece, 2, lib. 1, cap. 2, num. 2. 238
8. Prædestinatio consistit in actibus præscientiæ, et voluntatis liberæ, 2, lib. 2, cap. 22, num. 1. 429
9. Prædestinatio in se realis est, licet a nobis explicetur medio respectu rationis, 2, l. 1, cap. 2, n. 2. 238
10. Prædestinatio est actus æternus, et ab æterno secundum se totam Deo convenit, ibid. num. 3. 238
11. Prædestinatio antecessionem ad effectum dicit, 2, lib. 1, cap. 2, num. 4. 238
Ratione cujus abstrahit ab existentia rerum prædestinatarum, ibid. num. 4. 238
12. Prædestinatio qualem antecessionem dicat, ibid. cap. 5, num. 3. 246
13. Prædestinatio quomodo dicatur preparatio, 2, lib. 1, cap. 2, num. 6. 239
14. Prædestinatio simpliciter loquendo libere, et non necessario Deo convenit, 2, lib. 1, cap. 3, n. 3. 239
15. Prædestinatio quomodo Deo necessario conveniat, ibid. num. 6, et 7. 240
16. Prædestinatio absolutum decretum dicit, 2, lib. 1, cap. 5. num. 6. 240
17. Prædestinatio actus futuri requirit conditionatam scientiam ejusdem actus, 2, lib. 1, cap. 7, n. 7. 255
18. Prædestinatio includit voluntatem dandi gloriam, 2, lib. 1, cap. 5, num. 13. 247
19. Prædestinatio hujus, vel illius viatoribus ignota est, 2, lib. 1, cap. 5, num. 5. 246
Nosci tamen poterit si eam Deus revelaverit, ib. n. 20. 246
20. Ad prædestinationem actus futuri necessaria conditionata scientia de eodem, 2, l. 1, c. 7. n, 7. 255
Ea antecedit rationis ordine prædestinationis decretum, ibid. num. 18. 258
21. Prædestinatio sola quomodo includat totam providentiam divinam et maxime supernaturalem, 2, lib. 6, cap. 4, num, 15. 529
22. Prædestinatio incohetur ne aut perficiatur ante decretum liberum, 2, lib. 1, cap. 7, num. 19. 258
23. Prædestinationis ratio providentiæ divinæ sine decreto dandi gloriam non explicatur apte, 2, lib. 1, cap. 8, num. 4. 261
24. Prædestinationis, et providentiæ duplex consideratio, ibid. cap. 13, num. 2. 287
25. Prædestinatio ratione differt a gubernatione activa prout dicit executricem voluntatem. 2, lib. 1, cap. 19, num. 8. 312
26. Prædestinationis et gratiæ duplex discrimen, ib. num. 1. 309
27. Prædestinatio divina sumpsit exordium ab efficaci Dei intentione, 2, lib. 6, cap. 4, num. 6. 527
28. Prædestinatos unico actu voluntatis Deus diligit, et eligit, 2, lib 1, cap. 11. num 7. 282
Et circa illos primus actus divinæ voluntatis fuit dilectio, ibid. cap. 8, num. 32. 268